

Julia Donaldson
Bay Kuşyuvası
ve Komşu Ev

Çeviren
Begüm Kovulmaz

Resimleyen
Hannah Shaw

YKY

YAPI KREDİ YAYINLARI

Maymunlar! Kaplanlar! Kuş yiyen örümcekler!

Elmo ile ablası, komşu evin ormanı andıran bahçesinde oynamayı çok seviyorlar ama orman evi SATILIK!

Çok geçmeden esrarengiz Bay Kuşyuvası orman evine taşınınca iki kardeşin orman evi ziyaretleri son bulur. Ta ki bir gün orman evinin penceresinde tanıdık bir yüz görene dek...

Bol ödüllü çocuk kitapları yazarı Julia Donaldson'dan eğlenceli bir hikâye daha.

ISBN 978-975-08-4021-0

9 789750 840210

8 TL

Bay Kuşyuvası ve Komşu Ev

Julia Donaldson (Londra, 16 Eylül 1948) Londra'da büyüdü. Bristol Üniversitesi'nde Fransızca ve Drama üzerine öğrenim gördü. Öğretmenlik yapıyor, yayıncılık alanında çalışıyor. En sevdiği şeyler yazmak ve şarkılar söylemek. Çocuklar için 100'den fazla kitap yazdı. Kitapları pek çok dile çevrildi. Julia, kocası ve kedisi Goblin'le birlikte Glasgow'da yaşıyor, okumanın ne kadar harika bir şey olduğunu anlatmak için İngiltere'de sık sık yolculuk ediyor.

Begüm Kovulmaz İstanbul Üniversitesi'nde İngiliz Dili ve Edebiyatı eğitimi aldı, Bilgi Üniversitesi Sinema-TV Yüksek Lisans Bölümü'nü bitirdi. 2000 yılından beri farklı yayınevlerinde editörlük ve çevirmenlik yapıyor. Rudyard Kipling, Angela Carter, Susan Sontag, V. S. Naipaul, Salman Rushdie gibi yazarları çevirdi.

Hannah Shaw Brighton Üniversitesi'nde illüstrasyon üzerine öğrenim gördü. Küçükken her konuda çok iyi olmak isterdi. Neyse ki sonunda illüstrasyon yapmaya karar vererek dünyanın her yanındaki çocukları sevindirdi! Bazen başkalarının kitaplarını resimliyor, bazen kendi kitaplarını yazıyor. Kocası ve barınaktan aldıkları köpekleri Ren'le birlikte Gloucestershire'da yaşıyor.

Julia Donaldson'ın
YKY'deki Kitapları

Misafir Yılan (2016)
Bay Kuşyuvası ve Komşu Ev (2017)

Julia Donaldson

Bay Kuşyuvası ve Komşu Ev

Çeviren

Begüm Kovulmaz

Resimleyen

Hannah Shaw

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4897
Doğan Kardeş - 809

Bay Kuşyuvası ve Komşu Ev / Julia Donaldson
Özgün adı: Mr Birdsnest and the House Next Door
Çeviren: Begüm Kovulmaz
Resimleyen: Hannah Shaw

Kitap editörü: Hazel Bilgen
Düzeltili: Filiz Özkan

Grafik uygulama: Süreyya Erdoğan

Baskı: Promat Basım Yayım San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi, 1673. Sokak, No: 34 Esenyurt / İstanbul
Sertifika No: 12039

Çeviriye temel alınan baskı: Barrington Stoke, Edinburgh, 2012
1. baskı: İstanbul, Haziran 2017
ISBN 978-975-08-4021-0

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 12334

Copyright © 2012 Julia Donaldson
Illustrations © Hannah Shaw

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Kemeraltı Caddesi Karaköy Palas No: 4 Kat: 2-3 Karaköy 34425 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

Miltonbank İlkokulu'ndaki herkes için

İçindekiler

- 1 Bay Timsah • 9
- 2 Paslı Anahtar • 27
- 3 Bay Kuşyuvası • 45
- 4 Kurtarma Operasyonu • 63

1. Bölüm

Bay Timsah

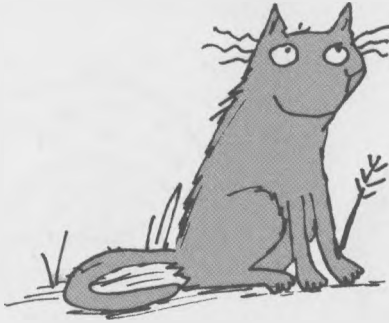

Babam ninemin gelip bizimle yaşamaya başlayacağını söyleyince, küçük kardeşim Elmo sordu: “Fazla odamız yok ki. Ninem banyoda mı uyuyacak?”

“Hayır, kendi odası olması lazım”
dedi babam. “Yeni bir eve taşınacağız.”

Ninemiz artık kendi başına yaşayamıyordu çünkü sürekli kafası karışıyordu. Panter adlı bir kara kedisi vardı ve bazen Panter'in tuvaletine kedi kumu yerine kuru mama koyuyordu ninem.

Panter için fark etmiyordu, yemeğini yiyordu. Ama bir gün ninem yemek tabağına mama yerine kedi kumu koyunca Panter'in de sabrı taştı.

Annemle babam ninemin de yanlış bir şeyler yiyeceğini, ocağı açık bırakacağını, musluğu kapatmayı unutacağını düşünüp endişeleniyorlardı.

Bir sürü ev dolaştık. Bize evleri dolaştıran adamın adı Bay Mills'ti ama Elmo ona Bay Timsah diyordu. Neden diye sorduğumda, "Sahte kocaman dişli sırtışı yüzünden" dedi.

“Dişleri mi sahte sırtışı mı yani?”
diye sordum.

Elmo, “İkisi de” dedi.

Baktığımız evlerin çoğunu
beğenmedik. Ama Bay Timsah
sırtarak “çok hoş” olduklarını söyleyip
duruyordu.

Sonra bir gün, Bay Timsah bizi boş bir eve götürdü. Eve giden patikanın iki yanındaki sık çalılıklar iyice büyümüştü. Bahçede kelebekler uçuşuyordu.

Bay Timsah, "Bahçe iyice budanıp biilirse burası çok hoş bir yer olacak" dedi. Ama Elmo ve ben bahçeyi bu haliyle beenmiştik.

Evin ön kapısında aslan başı şeklinde şirin bir tokmak vardı.

İçerisi bomboş, duvarlar çıplaktı. Köşeleri örümcek ağıları kaplamıştı. Annemle babam Bay Timsah'la birlikte yavaş yavaş her odayı dolaşırken Elmo'yla ben ortalıkta koşturduk. Basamakları gıcırdayan merdivenlerden yukarı koştuk, bütün odalara ve dolaplara baktık.

Yatak odalarından birinin duvar kâğıdında tropik orman bitkileri ve maymunlar vardı. Duvardaki gömme dolabın içine ikimiz de rahatça sığardık.

Dolabın içinde dev bir örümcek
ağı vardı, ağın üzerinde de kocaman
tombul bir örümcek oturuyordu.

Elmo, “Belki bir kuş yiyen örümcektir” dedi.

Annem ve babam Bay Timsah’la birlikte yukarı çıkınca, Elmo’yla birlikte yanlarına koştuk.

“Bu evi almamız gerek!” dedim onlara.

“Bu evde kelebekler, bir aslan, maymunlar ve kuş yiyen bir örümcek var” dedi Elmo. “Bu bir orman evi!”

Annem ve babam bizim kadar emin değildiler. Elmo, evi almalarına destek olmak için harçlığını biriktireceğini söylediğinde bile oralı olmadılar. Aşağıdaki yatak odasının ninem için çok küçük ve karanlık olduğunu söylediler.

Annem, “Bay Mills bitişikteki evin de satılık olduğunu söylüyor” dedi.
“Haydi, gidip ona bakalım.”

Bitişik evde oturan kadın Elmo’yla beni görünce pek memnun olmadı. İçeri girmeden önce ayakkabılarımızı çıkarmamızı istedi.

Yetiřkinlerin peşinde bu sıkıcı evin odalarını tek tek dolaştık. Duvar kâğıtlarının çoğu çiçek desenliydi. Ev de çiçek gibi kokuyordu. Ev sahibi hanımın masalara ve sandalyelere sũrdüęü ciladan geliyordu koku bence.

Oradan çıkınca Elmo, “Çiçek saksısına benzeyen bu korkunç evi beğenmedim!” dedi. “Orada oturmayalım! O eve taşınırsak kaçar giderim!”

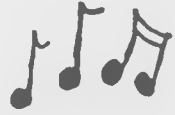
Fakat annemle babam evi
beğenmişlerdi.

“O güneşli yatak odası tam ninenize
göre” dedi babam.

Sonuçta, çiçek saksısına benzeyen
eve taşındık. Annem, babam ve
ninem evi sevmişlerdi ama Elmo’yla
ben bir türlü alışamıyorduk. Elmo
yatak odasının çiçek desenli duvar
kâğıdından nefret ediyordu.

Bir şarkı uydurmuştu.

“Kırmızı karanfil, mor menekşe,
hepsini çöpe atabilsem keşke.”

Üç gün üç gece bu şarkıyı söyledi
ve en sonunda babam kızıp ona, “Üff
çekil git başımdan artık” dedi.

“Tamam,” dedi Elmo, “öyle
yaparım.”

Bir de baktık gerçekten çekip gitmiş.

2. Bölüm

Paslı

Anahtar

Elmo'yu evde, bahçenin her köşesinde aradık. Belki oraya gitmiştir diye arabayla eski evimize bile gidip baktık ama yoktu. İyice endişelenmeye başladık ve annem sonunda polisi aradı.

Polisin gelmesini beklerken aklıma bir fikir geldi.

Bitişikteki orman evinde hâlâ kimse oturmuyordu. Bahçeye çıktım, duvarın üstünden yan tarafa geçtim.

Orman bahçesindeki uzun otlar sallanıp hışırdıyordu, bizim çimenleri özenle biçilmiş bahçemize hiç benzemiyordu. Sessizce durup etrafı dinledim.

Çalılardan bir çıtırtı geldi, sonra birden Panter ortaya çıktı. Kalın gövdeli uzun bir ağaca doğru gitti, ben de peşinden ilerledim. Ağaç çok yaşlı görünüyordu ve gövdesinde kapı gibi büyük bir delik vardı. İçeri baktım.

Elmo oradaydı, ağacın kovuğunda kıvrılmış, derin bir uyku çekiyordu.

HOR HORR

HOR
HOR

Ondan sonra her gün oynamak için orman evinin bahçesine geçmeye başladık. Bazen Panter de bizimle geliyordu. Böcekleri ve yaprakları kovalıyordu. Onun gerçek bir ormanda gerçek bir panter olduğunu hayal ediyorduk.

Bir gün Panter, yaşlı ağacın altında yaprakları kovalıyordu. Ona bakarken, çimenlerin arasında parlayan bir şey gördüm. Eski bir anahtardı bu.

“Belki orman evinin arka kapısını açıyordur” dedim.

Anahtarı denedik ve gerçekten de deliğe uydu!

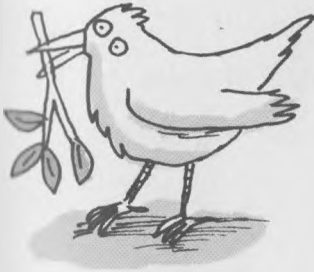
Kapı gıcırdayarak açıldı ve içeri girdik.

Orman evi tıpkı son gördüğümüzdeki gibiydi ama örümcek ağları çoğalmıştı.

Maymunlu odadaki büyük gömme dolabın içindeki örümcek eskisinden daha tombul görünüyordu. Elmo, “Bol bol kuş yemiş herhalde” dedi.

Biraz merdivenlerde oynadık.

“Keşke bu evde otursaydık” dedim.

Elmo, “Aslında olabilir” dedi.
“Nasıl olsa ev boş, anahtarı da bizde.”

Ertesi gün ve sonraki gün yine orman evine geldik. Maymunlu odadaki dolabın içine bir sığınak yaptık.

Evden getirdiğimiz cilayla kapıdaki aslanlı tokmağı iyice parlattık. Ama başka bir şeyi temizlemedik. Orman evinin sırlar ve örümcek ağlarıyla dolu olması hoşumuza gidiyordu.

Bir gün Panter'i de içeri aldık.
Kuş yiyen rmcekle tanışmasını
istiyorduk. Tam tanıştıkları sırada n
kapının açıldığını duyduk.

Panter'i kucağıma aldım. Elmo,
Panter ve ben dolabın içine girip
sessizce beklemeye başladık.

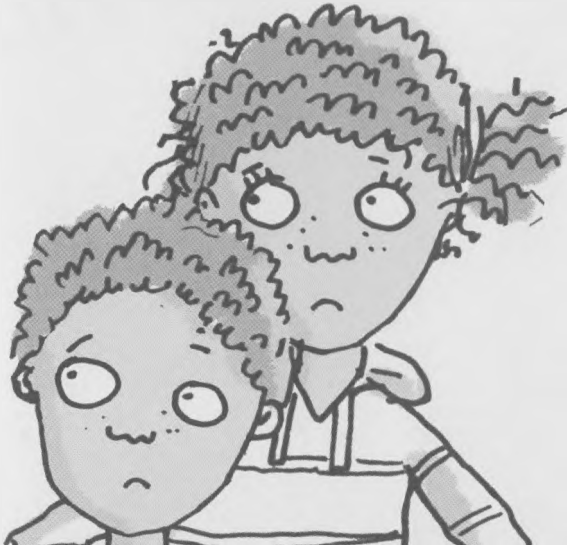

Merdivenlerden ayak sesleri geliyordu. İki adam konuşuyordu. İçlerinden biri Bay Timsah'tı. "Çok hoş, çok hoş" deyip duruyordu. Diğer adam alçak sesle mırıldanıyordu. "Evet, evet..." diyordu.

Ayak sesleri yaklaştı, odaya girdiler. Dolabın önüne kadar geldiler. Derken dolap kapısının kolu dönmeye başladı!

Geri çekilip duvara yaslandık. Ama Bay Timsah dolabı biraz araladı sadece.

Bay Timsah, “Sağlam bir gömme dolap daha” dedi ve diğer adam da “Mükemmel” diye karşılık verdi.

Adımlar uzaklaşmaya başlamıştı ki korkunç bir şey oldu. Panter kollarımın arasından yere atladı! Gürültüyle yere indi.

Adam, “Evde hayaletler mi var?” diye mırıldandı.

Bay Timsah dolap kapağını hızla açtı ve bizi buldu.

3. Bölüm

Bay Kuşyuvası

Bay Timsah çok sinirlendi. Bu kez hiç gülmedi. Diğer adam, “Üç tane hayalet varmış” dedi. Yüzü beyazdı, uzun kıv sakalı yüzünden öfkeli olup olmadığını anlayamadık.

Bay Timsah evin anahtarını bizden aldı ve bizi saksı evimize geri götürdü. Babam bitişikteki evde oynamamızı yasakladı: Bahçesine bile girmeyecektik.

Elmo, "Neden ki?" diye sordu.
"Orada kimse oturmuyor."

"Gördüğünüz adam o evi satın
alacak" dedi babam. "Orada
oyunamanızı istemez."

"Orman evini kimseyle
paylaşmayacaksa açgözlü biri olmalı"
dedim.

Elmo, adamın sakalının içinde kuş yuvaları olabileceğini söyledi. Belki de sakalındaki kuşların uçması için geniş bir alana ihtiyacı vardı. Annem ona saçmalamamasını söyledi ama ben güldüm. Ondan sonra adama Bay Kuşyuvası demeye başladık.

Orman evinin bahçesinde oynamayı çok özlüyorduk. Annemle babam bahçemize bir gölet yapıyorlardı ama henüz bitmemişti. Elmo'yla ben duvarın üstünden yan bahçedeki içi boş ağaca bakıp bakıp duruyorduk.

“Hain Bay Kuşyuvası” dedi Elmo.

Birkaç hafta sonra büyük bir kamyonet orman evinin önüne park etti.

Elmo'yla pencereden dışarı bakınca Bay Kuşyuvası'nın eşyalarını eve taşıyan adamları gördük. Battaniyelere sarılmış uzun bir yemek masası vardı. Tek kişi için fazla büyük-tü masa.

“Açgözlü Bay Kuşyuvası!” dedi Elmo.
“Çok yediği için böyle büyük bir masa
almış olmalı.”

“Şu kutulara bak” dedim. “Hepsi
battaniyelere sarılmış. Sence içlerinde
ne var?”

Elmo, “Kesin kıymetli mücevherler var” dedi.

Bizim bahçeye girmemiz yasaktı ama Panter’in orada oynamasını kimse engelleyemezdi. Bay Kuşyuvası’nın eve taşındığının ertesi günü Panter, kovuklu ağacın altında otururken orman evinin arka kapısı açıldı ve

izgili, kocaman bir kedi Panter'in
stne atladı. Panter fişek gibi koşarak
bahçemize döndü.

“Bay Kuşyuvası'nın kaplanı varmış!”
dedi Elmo.

Derken Bay Kuşyuvası dışarı çıktı.
Elindeki testereyle içi boş ağacın ince
dallarını kesmeye başladı.

“Ah, olamaz!” dedim. “Ağacı
kesecek galiba!”

“O çok kötü biri” dedi Elmo.

Ertesi gün bahçede oynarken,
Elmo, “Bak!” dedi ve orman evinin
pencerelerinden birini işaret etti.
Birisi arkasını pencereye dönmüş
içeride duruyordu. Bizim ninemize
benziyordu.

“Bay Kuşyuvası onu kaçırmış olmalı!” dedi Elmo.

İçeri koşup annemle babama haber verdik. Elmo'nun odasının duvarlarını üzerinde dinazor resimleri olan bir duvar kâğıdıyla kaplamakla uğraşıyorlardı. Annem aptalca şeyler düşünmememizi söyledi. Ninemin mektup atmak için posta kutusuna gittiğini iddia etti. Pencerede gördüğümüz başka biri olmalıydı.

Fakat yeniden bahçeye çıkıp orman evine bakınca, penceredekinin ninemiz olduğunu gördük. Hem de bize el sallıyordu.

“Gelin beni kurtarın demeye çalışıyor sanırım” dedim.

4. Bölüm

Kurtarma Operasyonu

Ninemize nasıl ulaşacaktık? Orman evinin anahtarı artık bizde değildi.

“Belki arka kapı açıktır” dedim.

Duvarı aşp orman evinin arka
kapısına koştuk. Kapı kolunu çevirdim.
Kapı açıldı.

“Koşarak kaçmamız gerekirse diye
açık bırakalım” diye fısıldadım.

Orman evine daha önce pek çok kez gelmiştik ama ilk kez korkuyorduk. Sessizce mutfaktan geçerken küt küt atan kalbimin sesini duyuyordum.

Mutfaktan geçip koridor kapısını açar
açmaz bir ses duyduk. Gıdıklamaya,
řakımaya benzer bir sestir.

“Bay Kuşyuvası’nın kuşları!” dedi Elmo.

Gerçekten de kuş sesini andıran bu sesler, aşağıdaki odaların birinden geliyordu.

Elmo’yla birlikte sessizce merdivenlerden tırmandık.

Maymunlu odaya yaklaşırken bir çatırtı duyduk.

“O da neydi?” dedim.

Sonra bir ses daha geldi. Ağır bir topun düşüşüne benzeyen boğuk bir gürültüydü.

Elmo, “Ninem orada ne yapıyor?” dedi. “Odada kilitli mi kalmış?”

Kapı kolunu tutup çevirdim. Kapı aralandı.

Ninem, elinde uzun bir sopayla ayakta duruyordu. Sopayla, uzun ve büyük bir masanın üzerindeki beyaz topu hedef almıştı.

Ninemın yanında, elinde başka bir sopayla Bay Kuşyuvası duruyordu!

Ninemiz, “Ah, korkuttunuz beni, yüreğim hop etti!” dedi.

“Vay vay vay, hayaletler geri gelmiş” dedi Bay Kuşyuvası.

Onu gördüğümüz anda kaçmayı kararlaştırmıştık ama şu anda kaçmak zorunda hissetmiyorduk. Bay Kuşyuvası yüzünde kocaman bir gülümsemeyele bize bakıyordu, ninemiz de öyle.

Bay Kuşyuvası, “Umarım ninenizi ödünç aldığı için bana kızmamışsınızdır,” dedi, “onu kapının önünde buldum da.”

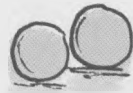
Ninemiz posta kutusundan dönerken kafası karışınca yolunu şaşırıp yanlış eve gelmiş olmalıydı.

Bay Kuşyuvası, “Ona bir fincan çay ikram ettim, bilardo oynar mı diye sordum” dedi. “İyi bilardocu çıktı, beni yeniyor.”

O sırada ninemiz siyah topu deliklerden birine gönderdi. Oyunu kazanmıştı. Yaşasın ninemiz! Bilardo oynamayı bildiğinden bile haberim yoktu.

“Şimdi,” dedi Bay Kuşyuvası, “arkadaşlarımla tanışmak ister misiniz çocuklar?”

Bizi şakıma ve gıklama seslerinin geldiği odaya götürdü.

Kapıyı açınca, yerden tavana kadar uzanan çok büyük tel bir ađ gördük. Ağın arkasında parlak renkli çok sayıda kuş vardı. Bazıları uçuyor, bazıları Bay Kuşyuvası'nın bahçedeki ağaçtan kesip duvarlara tutturduğu dallarda oturuyordu.

Elmo'yla birlikte kuşları seyrettik.
Sonra Elmo, "Onları buraya sakalının
içinde mi getirdin?" diye sordu.

Bay Kuşyuvası güldü ve onları
battaniyelere sarılmış kafeslerde
getirdiğini söyledi.

"Yani kutularda mücevher yokmuş"
dedim.

Elmo, “Kuş yiyen örümceği kuşlarından uzak tutsan iyi olur!” dedi.

Bay Kuşyuvası sorun olmadığını söyledi. Örümceđi bahçeye taşımıştı, örümcek açık havada olmaktan ve sinek yemekten memnundu.

Ondan sonra hepimiz arkadaş olduk, Panter'le Kaplan hariç hepimiz yani. Onlar düşman kalmaktan hoşnut görünüyorlardı.

Bay Kuşyuvası yaşlı ağacı kesmedi.
Onun yerine, dalları arasına Elmo'yla
bana bir ağaç ev yaptı. Ağaç evin bir
kapısı ve penceresi, tırmanmak için
ipten bir merdiveni vardı.

Artık kendi orman evimize sahiptir.
Tabii duvarlarında maymunlu duvar
kâğıtları yoktu ama aslanlı tokmağı
ne kadar sevdiğimizi öğrenen Bay
Kuşyuvası onu kendi kapısından
çıkartıp bizim ağaç evimize astı.

“Nineniz ziyarete gelirse kapıyı
tıklatır” dedi.

